

तस्यापत्यमित्यधिकारे विहिते प्रत्यये । ‘आपत्यस्य च तद्धितेऽनाति’ पा० ।

आपथि पु० अभिमुखः पन्थाः यस्य वेदे नि० इत् सभा० । अभिमुखसम्बन्धिनि ‘आपथयोविपथयोऽन्तस्यथा अतु-
पथाः’ ऋ० ५, ५२ १० । आपथयः अभिमुखा मार्गा
येषां तादृशाः’ भा० स्त्रियां वा ङीप् ‘हिरण्ययेभिः
पविभिः पयोद्वयः उज्जिग्रन्त आपथ्यो न पर्वतान्’
ऋ० १, १६४ ११ ।

आपद् स्त्री आ+पद-सम्पदा० क्तिप् । विपत्तौ आपत्तिशब्दे
विद्यतिः’ दैवीनां साधुधीणाञ्च प्रतिहर्ता त्वमापदाम्’
रघुः । ‘सम्पदो मे निरापदः’ रघुः ‘अविवेकः परमापदां
पदम्’ किरा० ‘सन्त्रयगतिविनिवारितापदः’ साधः । ‘आप-
त्कलः आपत्कालः । आपत्प्राप्तः । आपद्गतः । आपद्-
पक्षः । आपद्गमः’ हलन्तत्वाद्वा टाप् । आपदापत्य ।
आपत्काले न्यूनादपि विद्याधिगन्तव्या यथा वृ० उ०
‘वाचा अ वै पूर्वं उपयन्ति सहोपायनकीर्त्यावास’
अत्र भाष्यम् ‘वाचा अ किल पूर्वं ब्राह्मणाः
विद्यार्थिनः सन्तः क्षत्रियान् वैश्यान् वा क्षत्रिया
वैश्यानुपयन्ति शिष्यवृत्त्या उपगच्छन्ति नोपायनशु-
श्रूषाभिः अतः स गौतम उपायनकीर्त्या उप-
गमनकीर्त्तनसालेणैव उवास क्षत्रियान् नोपायनचकार’ ।
‘आपदि समादधिकाद्वा विद्याप्राप्तसम्भवावस्थायाम्
उपायनसुपगमनं पादोपसर्गणम्’ आन० ।

आपदकाल पु० आपदा कृतोऽकालः । आपदा कृते दुष्टे काले
‘पोढा चापदकालश्च पत्तिज्ञानञ्च पाण्डव !’ भा०
शा० प० ५८ अ० ।

आपदेव पु० आपस्य जलसमुद्भव देवः । वरुणे ।

आपद्धर्म पु० आपदि कर्तव्यो धर्मः । आपद्ग्रस्तये धर्मे
आपद्धर्ममधिकृत्य कृतोपन्यः अण् । भारतान्तर्गत-
शान्तिपर्वमध्यगते व्यासकृते २ अवाप्तपर्वभेदे न० तच्च
भा० शा० प० १३१ अध्यावधि १७३ अध्यायपर्यन्तम् ।

आपन न० आप+भावे ल्युट् । १ प्राप्नोति । कर्मणि ल्युट् ।
२ सरोचे शब्दच० । [मणौ २ किराते च उज्ज्वलदत्तः ।

आपनिक लि० आ+पन-स्तुतौ कर्मणि इकन् । १ इन्द्रनीले
आपनेय लि० आ+अप+नो-कर्मणि यत् । समन्तादपनेये
दूरोकाय्ये ‘नैषा तर्केण सतिरापनेया प्रोक्तान्येनैव सुज्ञा-
नाय प्रेष्ठ !’ कठोप० । ‘श्रेयसागसप्रतिपाद्यात्मनि सतिः
सैषा तर्केण खबुद्धाभ्युहसालेण नापनेया नापनेतव्या

न हन्तव्या । तार्किकोद्भूतगमज्ञः खबुद्धिपरिकल्पितं
यत्किञ्चिदेव कथयति अतएवच श्रेयसागसप्रसूता सतिः
तार्किकादन्येनैवागमाभिज्ञेनाचार्यैरेव प्रोक्ता सती-
सुज्ञानाय भवति’ भा० ।

आपन्न आ+पद-क्त । २ आपद्ग्रस्ते ‘आपन्नः संहतिं घोरं-
यक्ष्मास्य विवशोऽप्येते । ततः सद्योविमुच्येत यद्विभेति
स्वयं भयम्’ भाग० ‘आपन्नाभयसत्त्वेषु दीक्षिताः खलु
पौरवाः’ शकु० ‘आत्मापराधादापन्नस्तत् किं भीमं
जिघांससि’ भा० स्त्री० प० १३ अ० १ प्राप्ते भेदि० आपन्नसत्त्वा
आपन्नसत्त्वा स्त्री आपन्नं प्राप्तं गर्भरूपेण सत्त्वं प्राणी यया ।
गर्भिण्यां स्त्रियाम् ‘समसापन्नसत्त्वास्ता रेजुरापाण्डुर-
त्विषः’ रघुः । [निसर्गं दत्त्वा क्रोते ।

आपमित्यक लि० अपमित्य परिवर्त्य निर्दत्तम् कक् । वि-
आपया स्त्री आप्तेन जलपूरेण याति या+क् । १ जलपूरवाहि
नदीभेदे ‘दृषद्वत्यां साधुष आपयायां सरस्वत्यां रेवदग्ने
दिदीहि’ ऋ० ३, २३, ४, । ‘आपया नाम काचित् नदी’
भा० २ आपगारूपनदीसाले च ।

आपयितृ लि० आप+यिच्-टच् । आपयितरि ‘आप-
यिता ह वै कामानां भवति यएवं विद्वानक्षरसङ्कीर्ण-
सुपास्ते’ छा० उ० । ‘आपयिता ह वै कामानां यज-
मानस्य भवति’ भा० । स्त्रियां ङीप् ।

आपराधैय्य न० अप+राध-णिच् बा० य तस्य भावः ब्राह्म०
यज् । अपराधकहेतवे ।

आपराह्णिक लि० अपराह्ण्ये भवः ठञ् । १ अपराह्ण-
भवे २ तद्व्यापके च स्त्रियां ङीप् । ‘पितर्ये चापराह्णि-
की’ सूतिः ।

आपर्त्तुक पु० ऋतुमधिकृत्य अध्यायः तत् विहितः
कल्पः । ऋतावध्यायबोधके छान्दसे कल्पपञ्चभेदे ।
‘ऋतावध्यायश्छान्दसः कल्प आपर्त्तुकः’ कौशीतकिस्मृतम् ।

आपव पु० आपुनाति स्पर्शसालेण आपु जलं तदधिष्ठाता वरु-
णोऽपि आपूः तस्यापत्यम् । कल्पभेदे वरुणस्यापत्ये
१ वशिष्ठे मुनौ तस्य वत उत्पत्तिकथा यथा भा० आ० प०
८८ अ० ‘यं लेभे वरुणः पुत्रं पुरा भरतसत्तम !
वशिष्ठनासा स मुनिः स्यात् आपव इत्युत’ ‘तत्ते शापा-
द्विर्विमुक्ता आपवस्य महात्मनः’ इति च आपगेयशब्दे वि-
द्यतिः । आपं जलपूरं वाति प्राप्नोति आश्रयत्वेन वा-क ।
२ नारायणे परमपुरुषे । ‘आपोनारा इति प्रोक्ताः
आपोवै नरस्त्वनवः । अयनं तस्य ताः पूर्वं तेन नारा-